

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 188 (XXXII) — Nr. 1166

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 2 decembrie 2020

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
275. — Lege pentru modificarea și completarea Legii minelor nr. 85/2003	2-3	suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2	9
1.026. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Legii minelor nr. 85/2003	4	★	
276. — Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	4-7	1.037. — Decret privind acordarea gradului profesional de chestor de poliție unui comisar-șef de poliție din Ministerul Afacerilor Interne	10
1.027. — Decret privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații	8	1.038. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	10
		1.039. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	10
		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
277. — Lege privind instituirea zilei de 3 iunie ca Ziua națională a bicicletei	8	Decizia nr. 302 din 9 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 135 coroborate cu cele ale art. 15 din Codul penal	11-14
1.028. — Decret pentru promulgarea Legii privind instituirea zilei de 3 iunie ca Ziua națională a bicicletei	8	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		2.365. — Ordin al ministrului afacerilor externe pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului afacerilor externe nr. 1.627/2019 privind documentele care atestă reședința în străinătate a cetățenilor români în vederea exercitării dreptului de vot prin corespondență la alegerile pentru Președintele României din anul 2019 și pentru exercitarea dreptului de vot la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2020	15
278. — Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2	9	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
1.029. — Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau		27. — Circulară privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint cu tema <i>140 de ani de la nașterea poetului Tudor Arghezi</i>	16

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru modificarea și completarea Legii minelor nr. 85/2003**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Legea minelor nr. 85/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 27 martie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și completează după cum urmează:

1. La articolul 3, după punctul 1 se introduce un nou punct, punctul 11, cu următorul cuprins:

„11. *active corespunzătoare activității miniere* — bunuri mobile și/sau imobile destinate, prin natura lor, desfășurării unei activități miniere;”

2. La articolul 3, după punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 31, cu următorul cuprins:

„31. *apă de zăcământ* — apă care izvorăște în cuprinsul unor obiective miniere pentru care este aprobată închiderea prin hotărâre a Guvernului, care nu provine din activități industriale și care nu poate fi înmagazinată sau reinjectată, fiind evacuată în cursurile de apă, după ce este epurată în stațiile de tratare a apelor în scopul obținerii unor limite admise pentru receptorii naturali de suprafață în care vor fi deversați;”

3. La articolul 3, după punctul 16 se introduce un nou punct, punctul 16¹, cu următorul cuprins:

„16¹. *gol minier* — volumul rezultat în urma extracției resursei minerale, în subteran, care prezintă stabilitate structurală cu sau fără lucrări ingineresti, care poate fi utilizat în alte scopuri, după încetarea activității miniere;”

4. La articolul 3, după punctul 17 se introduce un nou punct, punctul 17¹, cu următorul cuprins:

„17¹. *licență în curs de aprobare în vederea intrării în vigoare* — licența încheiată conform legii pentru care autoritatea competentă a inițiat procedurile legale privind aprobarea intrării în vigoare, după cum urmează:

a) pentru perioada 1999—2019:

(i) prin emiterea ordinului președintelui autorității competente de aprobare a licenței, în cazurile prevăzute la art. 21 alin. (11) și art. 21 alin. (12) lit. a); această prevedere rămâne în vigoare până la 31 decembrie 2023;

(ii) este inițiată, conform legii, de către autoritatea competentă procedura la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, în cazurile prevăzute la art. 21 alin. (12) lit. b);

b) licențele negociate și aprobate de Agenția Națională pentru Resurse Minerale începând cu anul 2020 urmează procedura de aprobare conform prevederilor prezentei legi.”

5. La articolul 3, punctul 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„31. *redevență minieră* — suma datorată conform legii de către titular pentru concesionarea/administrarea activităților de exploatare a resurselor minerale, bunuri ale domeniului public al statului;”

6. După articolul 4 se introduce un nou articol, articolul 41, cu următorul cuprins:

„Art. 41. — Persoanele juridice atestate pot desfășura activități miniere de exploatare a resurselor minerale din haldele și iazurile de decantare.”

7. La articolul 21, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 21. — (1) Licența se încheie în formă scrisă.”

8. La articolul 21, după alineatul (1) se introduc trei noi alineate, alineatele (1)¹—(1)³, cu următorul cuprins:

„(1)¹ Pentru activitatea de explorare licența intră în vigoare la data intrării în vigoare a ordinului președintelui autorității competente de aprobare a acesteia.

(1)² Pentru activitatea de exploatare licența intră în vigoare după cum urmează:

a) la data intrării în vigoare a ordinului președintelui autorității competente de aprobare a acesteia, cu excepția licențelor de concesiune/dare în administrare pentru exploatare prevăzute la lit. b);

b) la data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului privind aprobarea licenței de concesiune/dare în administrare pentru exploatare a minereurilor de aluminiu și rocilor aluminifere, minereurilor feroase, minereurilor neferoase, metalelor nobile, minereurilor radioactive, pământurilor rare și disperse, precum și a cărbunilor.

(1)³ Ordinul președintelui autorității competente privind aprobarea licențelor intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

9. La articolul 22, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Începerea activităților miniere prevăzute în licență se autorizează în scris de către autoritatea competentă, în termen de până la 360 de zile de la intrarea în vigoare a licenței, după prezentarea de către titular, cumulativ, a următoarelor documente:”

10. Articolul 24 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Drepturile dobândite și obligațiile asumate prin licența de concesiune în vigoare pot fi transferate de către titular unei alte persoane juridice numai cu aprobarea autorității competente.

(2) În vederea aprobării transferului prevăzut la alin. (1), autoritatea competentă are în vedere criteriile de aprobare, care se stabilesc prin normele pentru aplicarea prezentei legi.

(3) Drepturile dobândite și obligațiile asumate prin licența de concesiune în curs de aprobare în vederea intrării în vigoare pot fi transferate numai cu aprobarea autorității competente, în următoarele cazuri:

a) absorbția titularului de către altă persoană juridică;

b) contopirea titularului cu altă persoană juridică;

c) divizarea totală a titularului;

d) divizarea parțială a titularului;

e) transformarea titularului;

f) vânzarea de către titular a activelor corespunzătoare activității miniere.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (3), drepturile dobândite și obligațiile asumate prin licența de concesiune în curs de aprobare în vederea intrării în vigoare pot fi transferate numai către succesorii titularului rezultați prin reorganizare în cazurile prevăzute la alin. (3) lit. a)—e) sau cumpărătorului activelor corespunzătoare activității miniere în cazul prevăzut la alin. (3) lit. f).

(5) În vederea aprobării transferului prevăzut la alin. (3) lit. a)—e), autoritatea competentă are în vedere solicitarea transmisă în acest sens de către succesorul titularului, actele privind reorganizarea și actele constitutive ale succesorului titularului.

(6) În vederea aprobării transferului prevăzut la alin. (3) lit. f), autoritatea competentă are în vedere solicitarea transmisă în acest sens de către titular și cumpărătorul activelor corespunzătoare activității miniere, însoțită de contractul de vânzare-cumpărare a activelor corespunzătoare activității miniere, actele constitutive și actele privind capacitatea tehnică și financiară, ale cumpărătorului acestor active.

(7) În vederea aprobării transferului licenței prevăzut la alin. (3) lit. f), autoritatea competentă este îndreptățită să evalueze capacitatea tehnică și financiară a cumpărătorului activelor corespunzătoare activității miniere și să respingă transferul în cazul în care consideră că acesta nu are capacitatea tehnică sau financiară necesară executării obligațiilor convenite prin licență de concesiune.

(8) Licența de concesiune în curs de aprobare în vederea intrării în vigoare, transferată potrivit alin. (3), se semnează de către autoritatea competentă și persoana juridică succesoare titularului rezultată prin reorganizare, în cazurile prevăzute la alin. (3) lit. a)—e), sau cumpărătorul activelor corespunzătoare activității miniere în cazul prevăzut la alin. (3) lit. f), menținându-se condițiile concesiunii astfel cum sunt prevăzute în licență.

(9) Autoritatea competentă aprobă transferul prin ordin care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(10) Licența de dare în administrare nu este transferabilă.”

11. La articolul 34, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) titularul nu achită în termen de 6 luni de la data exigibilității taxele și redevențele miniere datorate conform legii;”.

12. La articolul 38, după litera h) se introduce o nouă literă, litera i), cu următorul cuprins:

„i) să amenajeze și să utilizeze golurile miniere, cu aprobarea autorității competente.”

13. La articolul 39 alineatul (1), litera q) se modifică și va avea următorul cuprins:

„q) să suporte cheltuielile aferente transferului de tehnologie și perfecționării profesionale, prevăzute în licență;”.

14. La articolul 44, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 44. — (1) Titularii licențelor/permiselor sunt obligați la plata către bugetul de stat a unei taxe pentru activitatea de prospecțiune, explorare și exploatare a resurselor minerale, precum și la plata, conform legii, a unei redevențe miniere.”

15. La articolul 45, partea introductivă a alineatului (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — (1) Redevența minieră se stabilește, la încheierea licenței ori la eliberarea permisului de exploatare, după cum urmează:”.

16. La articolul 45, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Redevența minieră pentru ape minerale naturale se stabilește la sursă, în echivalentul în lei a 4 euro/1.000 litri, la cursul Băncii Naționale a României de la data plății.”

17. După articolul 45 se introduce un nou articol, articolul 45¹, cu următorul cuprins:

„Art. 45¹. — (1) Redevența minieră se constituie venit la bugetul de stat, cu excepția redevenței prevăzute la alin. (2).

(2) Prin derogare de la art. 307 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, redevența minieră obținută prin concesiune, din activități de exploatare a resurselor la suprafață și a apelor minerale naturale carbogazoase sau necarbogazoase se constituie venit după cum urmează:

a) 35% la bugetul local al județului pe teritoriul căruia există activitatea de exploatare;

b) 45% la bugetul local al comunei, al orașului sau al municipiului, după caz, pe teritoriul căreia/căruia există activitate de exploatare;

c) 20% la bugetul de stat.”

18. La articolul 47, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Sumele reprezentând taxa pentru activitatea minieră și redevența minieră se declară de către plătitor la organul fiscal competent până la termenul de plată prevăzut la art. 45 alin. (4).”

19. La articolul 53, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Punerea în aplicare a programului de monitorizare a factorilor de mediu post închidere se face de către titular, cu fonduri proprii. Pentru companiile și societățile naționale miniere aflate în insolvență monitorizarea factorilor de mediu post închidere, inclusiv epurarea apelor de zăcământ, se face de către ministerul de resort, prin direcțiile de specialitate, cu fonduri bugetare.”

Art. II. — Ministerul de resort poate iniția acte normative pentru redeschiderea minelor sau părți din perimetrele de exploatare, aprobate la închidere prin hotărâri ale Guvernului, care au cantități semnificative de resurse minerale în vederea exploatării acestora, în condițiile Legii minelor nr. 85/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — Prezenta lege intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu excepția prevederilor art. I pct. 17 care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2021.

Art. IV. — Până la data de 1 iulie 2021, Guvernul modifică structura de organizare și funcționare a Agenției Naționale pentru Resurse Minerale în vederea schimbării statutului acesteia din agenție în autoritate națională de reglementare în domeniul resurselor minerale și petrolului.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET
privind promulgarea Legii
pentru modificarea și completarea Legii minelor nr. 85/2003

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Legii minelor nr. 85/2003 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 27 noiembrie 2020.
 Nr. 1.026.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE
pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000
cu privire la asociații și fundații

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Asociația este subiectul de drept privat constituit de trei sau mai multe persoane care, pe baza unei înțelegeri, pun în comun și fără drept de restituire contribuția materială, cunoștințele sau aportul lor în muncă pentru realizarea unor activități în interes general, al unor colectivități sau, după caz, în interesul lor personal nepatrimonial.

(2) Un caz distinct de asociație îl reprezintă acea organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale al cărei scop îl reprezintă:

a) apărarea, păstrarea, dezvoltarea și promovarea identității unei minorități naționale;

b) reprezentarea publică a cetățenilor aparținând unei minorități naționale cu rolul de a îndeplini o misiune publică constituțională.

(3) Prin *minoritate națională* se înțelege acea etnie reprezentată în Consiliul Minorităților Naționale.”

2. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — (1) În vederea dobândirii personalității juridice, membrii asociați încheie statutul asociației, prin act sub semnătură privată.

(2) Statutul cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

a) datele de identificare ale membrilor asociați: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală ale persoanei juridice asociate și, după caz, domiciliul sau reședința ori adresa sediului social;

b) exprimarea voinței de asociere și precizarea scopului și a obiectivelor asociației;

c) denumirea asociației;

d) sediul asociației;

e) durata de funcționare a asociației — pe termen determinat, cu indicarea expresă a termenului, sau, după caz, pe termen nedeterminat;

f) patrimoniul inițial al asociației; activul patrimonial este alcătuit din aportul în natură și/sau în bani al asociaților, în cazul aportului în natură, constând în bunuri imobile, forma autentică a statutului este obligatorie;

g) componența nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale asociației;

h) persoana sau, după caz, persoanele împuternicite să desfășoare procedura de dobândire a personalității juridice;

i) modul de dobândire și de pierdere a calității de asociat;

j) drepturile și obligațiile asociaților;

k) categoriile de resurse patrimoniale ale asociației;

l) atribuțiile organelor de conducere, administrare și control ale asociației;

m) destinația bunurilor, în cazul dizolvării asociației, cu respectarea dispozițiilor art. 60;

n) semnăturile membrilor asociați.

(3) În cazul în care din asociație fac parte persoane ale căror nume sau ale căror denumiri sunt redactate într-o altă grafie decât cea latină, numele sau denumirile sunt transliterate în grafia latină, conform actelor de identitate, respectiv actelor de înființare emise de autoritățile statului de apartenență ori statului român și sunt folosite în forma astfel transliterată ori de câte ori aceste persoane sunt prevăzute în documentele oficiale ale asociației.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (2) lit. c), organizațiile legal constituite ale cetățenilor aparținând unei minorități naționale reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale, care participă în procesul electoral, își pot păstra denumirea sub care sunt reprezentate în Consiliul Minorităților Naționale.”

3. La articolul 7, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Cererea de înscriere va fi însoțită doar de următoarele documente:

a) statutul asociației, într-o singură copie certificată pentru conformitate cu originalul de persoana împuternicită în condițiile art. 6 alin. (2) lit. h);

b) actele doveditoare ale sediului, precum și cele privind patrimoniul inițial doar în cazul aportului în natură constând în bunuri imobile;

c) copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității membrilor asociației;

d) declarație pe propria răspundere a persoanei care, în temeiul alin. (1), formulează cererea de înscriere, care cuprinde datele de identificare ale beneficiarilor reali ai asociației, în sensul reglementărilor din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Datele de identificare ale beneficiarului real sunt: numele, prenumele, data nașterii, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, cetățenia, domiciliul sau reședința. În cazul asociațiilor constituite/conduse doar de persoane fizice, nu este obligatorie depunerea declarației pe propria răspundere atunci când singurii beneficiari reali sunt persoanele fizice ale căror date de identificare sunt cuprinse în documentele din dosar, caz în care completarea registrului central se va face din oficiu pe baza acestora și conform regulilor prevăzute la art. 4 din Legea nr. 129/2019 pentru prevenirea și combaterea spălării banilor și finanțării terorismului, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare;

e) dovada disponibilității denumirii eliberată de Ministerul Justiției sau, după caz, refuzul motivat al eliberării acesteia.”

4. La articolul 7, alineatul (21) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(21) În cazul în care documentele prevăzute la alin. (2) lit. b) și c) sunt redactate într-o limbă străină, ele se depun în copie certificată, însoțite de traducerea legalizată efectuată de un traducător autorizat.”

5. La articolul 7, după alineatul (21) se introduc patru noi alineate, alineatele (22)—(25), cu următorul cuprins:

„(22) În cazul în care denumirea asociației este în altă limbă decât limba română, la cererea de eliberare a dovezii disponibilității denumirii prevăzute la alin. (2) lit. e) se atașează o traducere legalizată efectuată de un traducător autorizat, excepție făcând denumirile care conțin nume proprii, intraductibile și denumirile consacrate pe plan internațional. Prevederile alin. (3)—(34) se aplică în mod corespunzător.

(23) La depunerea actelor doveditoare ale sediului prevăzute la alin. (2) lit. b) nu este necesar avizul privind schimbarea destinației imobilelor colective cu regim de locuință, prevăzut la art. 40 din Legea nr. 196/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari și administrarea condominiilor, cu modificările ulterioare, atunci când persoana împuternicită în condițiile prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. h) declară pe propria răspundere faptul că asociația nu va desfășura activitate la sediul ales.

(24) În cazul în care la constituirea asociației participă și o persoană juridică, cu privire la aceasta cererea de înscriere va fi însoțită doar de următoarele documente:

a) extras oficial de la registrul autorității relevante la care este înregistrată, care să ateste forma persoanei juridice și reprezentanții acesteia;

b) în cazul în care statutul asociației este semnat de o altă persoană decât reprezentanții prevăzuți în documentul de la lit. a), hotărârea organelor de conducere ale persoanei juridice fondatoare în sensul înființării asociației și desemnării persoanei pentru a o reprezenta în cadrul asociației;

c) cazier fiscal al persoanei juridice fondatoare, caz în care nu este necesară depunerea unui cazier fiscal și de către persoana fizică reprezentant al persoanei juridice.

(25) Prevederile alin. (23) se aplică în mod corespunzător și în situația în care persoana juridică devine membru în organele de conducere.”

6. La articolul 7, alineatul (34) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(34) Este interzis, sub sancțiunea nulității absolute a statutului ca o filială sau sucursală să poarte o altă denumire decât cea a asociației sau fundației care o constituie.”

7. La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Dacă neregularitățile constatate privesc dispozițiile art. 40 alin. (2) din Constituție, pentru termenul fixat va fi citat și parchetul de pe lângă instanța sesizată, căruia i se vor comunica, în copie, cererea de înscriere, împreună cu statutul asociației. În acest caz punerea concluziilor de către procuror este obligatorie.”

8. La articolul 11, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care procurorul nu a participat la soluționarea cererii, parchetului pe de lângă instanța sesizată i se vor comunica și copii de pe statutul asociației, împreună cu încheierea de admitere ori de respingere a cererii de înscriere, după caz.”

9. La articolul 13, alineatele (1), (2) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Asociația își poate constitui filiale, ca structuri teritoriale, cu un număr minim de 2 membri, organe de conducere proprii și un patrimoniu distinct de cel al asociației.

(2) Filialele sunt entități cu personalitate juridică, putând încheia, în nume propriu, acte juridice în condițiile stabilite de asociație prin statutul filialei. Ele pot încheia acte juridice de dispoziție, în numele și pe seama asociației, numai pe baza hotărârii prealabile a consiliului director al asociației.

(4) În vederea înscrierii filialei, reprezentantul asociației depune la judecătoria în a cărei circumscripție urmează să își aibă sediul filiala cererea de înscriere, împreună cu hotărârea de constituire a filialei, statutul, actele doveditoare ale sediului și patrimoniului inițial ale acesteia, precum și copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității membrilor filialei. Dispozițiile art. 6, art. 7 alin. (21) și ale art. 9—12 sunt aplicabile în mod corespunzător.”

10. La articolul 15, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Activul patrimonial inițial al fundației trebuie să includă bunuri în natură sau în numerar, a căror valoare totală să fie de cel puțin de 10 ori salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată, la data constituirii fundației.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul fundațiilor al căror scop exclusiv, sub sancțiunea dizolvării pe cale judecătorească, este efectuarea operațiunilor de colectare de fonduri care să fie puse la dispoziția altor asociații sau fundații, în vederea realizării de programe de către acestea din urmă, activul patrimonial inițial poate avea o valoare totală de cel puțin de două ori salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată.”

11. Articolul 16 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) În vederea dobândirii personalității juridice, fondatorul sau, după caz, fondatorii încheie statutul fundației, prin act sub semnătură privată.

(2) Statutul fundației cuprinde, sub sancțiunea nulității absolute:

a) datele de identificare ale fondatorului sau, după caz, ale fondatorilor: numele, prenumele, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate pentru persoanele fizice, denumirea și codul de identificare fiscală a persoanei juridice și, după caz, domiciliul/reședința ori adresa sediului social;

b) explicitarea scopului și a obiectivelor fundației;

c) denumirea fundației;

d) sediul fundației;

e) durata de funcționare a fundației — pe termen determinat, cu indicarea expresă a termenului sau, după caz, pe termen nedeterminat;

f) patrimoniul inițial al fundației. În cazul aportului în natură, constând în bunuri imobile, forma autentică a statutului este obligatorie;

g) componenta nominală a celor dintâi organe de conducere, administrare și control ale fundației ori regulile pentru desemnarea membrilor acestor organe;

h) persoana sau persoanele împuternicite să desfășoare procedura de dobândire a personalității juridice;

i) categoriile de resurse patrimoniale ale fundației;

j) atribuțiile organelor de conducere, administrare și control ale fundației;

k) procedura de desemnare și de modificare a componentei organelor de conducere, administrare și control, pe parcursul existenței fundației;

l) destinația bunurilor, în cazul dizolvării fundației, cu respectarea dispozițiilor art. 60;

m) semnăturile fondatorului sau, după caz, ale fondatorilor.”

12. La articolul 17, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Cererea de înscriere va fi însoțită doar de următoarele documente:

a) statutul, într-o singură copie certificată pentru conformitate cu originalul de persoana împuternicită în condițiile art. 6 alin. (2) lit. h);

b) acte doveditoare ale sediului și patrimoniul inițial;

c) copii certificate pentru conformitate cu originalul ale actelor doveditoare ale identității fondatorilor și membrilor consiliului director;

d) declarație pe propria răspundere a persoanei prevăzute la art. 16 alin. (2) lit. h), care cuprinde datele de identificare ale beneficiarilor reali ai fundației, în sensul reglementărilor din domeniul prevenirii și combaterii spălării banilor și finanțării terorismului. Dispozițiile art. 16 alin. (2) lit. a) se aplică în mod corespunzător. Datele de identificare ale beneficiarului real sunt: numele, prenumele, data nașterii, codul numeric personal, seria și numărul actului de identitate, cetățenia, domiciliul sau reședința. În cazul fundațiilor constituite/conduse doar din persoane fizice, nu este obligatorie depunerea declarației pe propria răspundere atunci când singurii beneficiari reali sunt persoanele fizice ale căror date de identificare sunt cuprinse în documentele din dosar, caz în care completarea registrului central se va face din oficiu pe baza acestora și conform regulilor prevăzute la art. 4 din Legea nr. 129/2019, cu modificările și completările ulterioare;

e) dovada disponibilității denumirii eliberată de Ministerul Justiției sau, după caz, refuzul motivat al eliberării acesteia.

(3) Dispozițiile art. 7 alin. (1), (2)¹—(2)⁵, (3)—(3)⁵ și (4), ale art. 8—12 și ale art. 14 se aplică în mod corespunzător.”

13. La articolul 19, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) După înscrierea fundației în Registrul asociațiilor și fundațiilor, nici fondatorii și nici moștenitorii lor nu pot revoca statutul. De asemenea, după înscriere, statutul nu mai poate fi atacat nici de către creditorii personali ai fondatorilor.

(3) Dacă fundația dobândește personalitate juridică după decesul fondatorului, efectele liberalităților făcute în favoarea fundației anterior constituirii ei se vor produce de la data statutului, pentru fundațiile înființate prin acte între vii, iar pentru fundațiile înființate prin testament, de la data morții testatorului.”

14. La articolul 21 alineatul (2), litera f) și alineatul (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„f) modificarea statutului;

(5) Regulile privind organizarea și funcționarea adunării generale se stabilesc prin statut. Adunarea generală poate avea loc și prin mijloace electronice de comunicare directă la distanță, iar hotărârile adunării generale pot fi semnate de asociați inclusiv cu semnătură electronică extinsă.”

15. La articolul 23, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) Hotărârile luate de adunarea generală în limitele legii și ale statutului sunt obligatorii chiar și pentru membrii asociați care nu au luat parte la adunarea generală sau au votat împotriva.”

(2) Hotărârile adunării generale, contrare legii sau dispozițiilor cuprinse în statut, pot fi atacate în justiție de către oricare dintre membrii asociați care nu au luat parte la adunarea generală sau care au votat împotriva și au cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință, în termen de 15 zile de la data când au luat cunoștință despre hotărâre sau de la data când a avut loc ședința, după caz.”

16. La articolul 24, alineatele (1) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Consiliul director asigură punerea în executare a hotărârilor adunării generale. El poate fi alcătuit și din persoane din afara asociației, în limita a cel mult o treime din componența sa.

(3) Regulile generale privind organizarea și funcționarea consiliului director se stabilesc prin statut. Consiliul director își poate elabora un regulament intern de funcționare. Ședințele consiliului director pot avea loc și prin mijloace electronice de comunicare directă la distanță, iar deciziile consiliului director pot fi semnate de membri inclusiv cu semnătură electronică extinsă.”

17. Articolul 25 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — Dispozițiile art. 22 se aplică în mod corespunzător și membrilor consiliului director. Deciziile consiliului director, contrare legii sau statutului asociației pot fi atacate în justiție, în condițiile prevăzute la art. 23.”

18. La articolul 27, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — (1) Statutul poate prevedea numirea unui cenzor sau a unei comisii de cenzori.”

19. La articolul 29, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Regulile generale privind organizarea și funcționarea consiliului director se stabilesc prin statut. Consiliul director își poate elabora un regulament intern de funcționare. Ședințele consiliului director pot avea loc și prin mijloace electronice de comunicare directă la distanță, iar deciziile consiliului director pot fi semnate de membri inclusiv cu semnătură electronică extinsă.

(4) Dispozițiile art. 22 și art. 24 alin. (4) se aplică în mod corespunzător și în ceea ce privește membrii consiliului director. Deciziile contrare legii sau statutului fundației pot fi atacate în justiție, în condițiile prevăzute la art. 23, de fondator sau de oricare dintre membrii consiliului director care a lipsit sau a votat împotriva și a cerut să se insereze aceasta în procesul-verbal de ședință.”

20. Articolul 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 32. — În cazul în care statutul nu cuprinde componenta nominală a celor dintâi organe ale fundației, ci numai regulile stabilite de fondatori pentru desemnarea membrilor acestora și dacă niciunul dintre fondatori nu mai este în viață la data constituirii fundației, dispozițiile art. 30 alin. (2) se aplică în mod corespunzător.”

21. Titlul capitolului IV se modifică și va avea următorul cuprins:*„CAPITOLUL IV****Modificarea statutului ori a beneficiarului real
al asociației sau fundației.
Fuziunea și divizarea”*****22. La articolul 33, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 33. — (1) Modificarea statutului asociației se face prin înscrierea modificării în Registrul asociațiilor și fundațiilor aflat la grefa judecătorei în a cărei circumscripție își are sediul asociația, cu aplicarea corespunzătoare a prevederilor art. 8—12.

(2) Cererea de înscriere a modificării va fi însoțită de hotărârea adunării generale, iar în cazul modificării sediului, de hotărârea consiliului director. Hotărârile se depun în copie certificată pentru conformitate cu originalul de persoana sau persoanele împuternicite prin hotărârea adunării generale sau, după caz, a consiliului director să desfășoare procedura de înregistrare a modificării.”

23. Articolul 34 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 34. — Dispozițiile art. 33 se aplică în mod corespunzător în cazul modificării statutului fundației.”

24. La articolul 344, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 344. — (1) Ori de câte ori intervine o modificare privind datele de identificare ale beneficiarului real, asociația sau fundația are obligația de a comunica Ministerului Justiției datele de identificare ale beneficiarului real, în vederea înregistrării actualizării evidenței privind beneficiarii reali ai asociațiilor și fundațiilor.”

25. La articolul 344, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Sunt exceptate de la obligația depunerii declarației prevăzute la alin. (1) și la art. 7 alin. (2) lit. d) sau, după caz, la art. 17 alin. (2) lit. d):

a) asociațiile sau fundațiile constituite/conduse doar de persoane fizice, atunci când singurii beneficiari reali sunt cei prevăzuți în statut. În acest caz, în lipsa depunerii declarației privind beneficiarul real, Ministerul Justiției este obligat să completeze din oficiu Registrul beneficiarilor reali pe baza documentelor care însoțesc cererea de înscriere a modificării care implică și schimbarea beneficiarilor reali;

b) asociațiile de dezvoltare intercomunitară, astfel cum sunt definite de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și structurile federative formate de acestea.”

26. La articolul 344, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În acest scop, consiliul director al asociației sau fundației împuternicește o persoană fizică pentru a comunica, printr-o declarație pe propria răspundere, datele de identificare ale beneficiarului real. Declarația privind beneficiarul real poate avea formă de înscris sub semnătură privată ori formă electronică și poate fi comunicată fără nicio altă formalitate, prin mijloace electronice, cu semnătura electronică sau prin servicii de poștă și curier.”

27. La articolul 344, alineatul (3) se abrogă.**28. La articolul 39 alineatul (1¹), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„a) copii de pe statutul asociației sau fundației;”

29. La articolul 41 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) obligația de a comunica autorității administrative competente orice modificări ale statutului, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; autoritatea administrativă are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;”

30. La articolul 41 alineatul (2), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) obligația de a comunica autorității administrative competente orice modificări ale statutului, precum și rapoartele de activitate și situațiile financiare anuale; autoritatea administrativă are obligația să asigure consultarea acestor documente de către orice persoană interesată;”

31. Articolul 73 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 73. — (1) Se constituie Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial — asociații, fundații și federații —, denumit în continuare *Registrul național*, în scopul evidenței centralizate a acestora.

(2) Registrul național al persoanelor juridice fără scop patrimonial are patru secțiuni distincte pentru:

- asociații;
- organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale;
- fundații;
- federații.”

32. La articolul 79, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) va stabili forma și conținutul certificatelor de înscriere prevăzute la art. 12 alin. (1) și la art. 17 alin. (3), precum și condițiile de eliberare a dovezii prevăzute la art. 7 alin. (2) lit. e).”

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 39 din 31 ianuarie 2000, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 246/2005, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,

FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 27 noiembrie 2020.

Nr. 276.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru modificarea și completarea
Ordonanței Guvernului nr. 26/2000
cu privire la asociații și fundații**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 27 noiembrie 2020.
Nr. 1.027.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind instituirea zilei de 3 iunie ca Ziua națională a bicicletei

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se declară ziua de 3 iunie ca Ziua națională a bicicletei.

Art. 2. — (1) Ziua națională a bicicletei poate fi marcată de către autoritățile publice centrale și locale, de către societatea civilă și persoane fizice și juridice, prin organizarea și/sau participarea la programe și manifestări educative, de voluntariat,

cu caracter social sau sportiv, consacrate informării și conștientizării beneficiilor oferite de mersul pe bicicletă.

(2) Autoritățile administrației publice centrale și locale pot acorda sprijin logistic și pot aloca fonduri din bugetele proprii în vederea organizării și derulării în bune condiții a manifestărilor prevăzute la alin. (1), în limita alocațiilor bugetare aprobate.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
FLORIN IORDACHE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 27 noiembrie 2020.
Nr. 277.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind instituirea zilei de 3 iunie
ca Ziua națională a bicicletei**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind instituirea zilei de 3 iunie ca Ziua națională a bicicletei și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 27 noiembrie 2020.
Nr. 1.028.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/2020
privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor,
în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor
în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară,
ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 147 din 27 august 2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 790 din 28 august 2020, cu completările ulterioare, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul 1 alineatul (2), după litera b) se introduce o nouă literă, litera c), cu următorul cuprins:

„c) locul de muncă ocupat nu permite munca la domiciliu sau telemunca.”

2. La articolul 1, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1), beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe de urgență și părintele sau reprezentantul legal al cărui copil, cu vârsta de până la 12 ani, înscris în cadrul unei unități de învățământ sau de educație timpurie antepreșcolară, suferă de o boală cronică, indiferent dacă activitățile didactice au fost sau nu au fost limitate ori suspendate în conformitate cu prevederile alin. (1), cu condiția respectării, de către celălalt părinte, a prevederilor alin. (2) lit. b).”

3. La articolul 2, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (6), cu următorul cuprins:

„(6) Prin excepție de la prevederile alin. (5), angajații din unitățile sistemului energetic național, din unitățile operative de

la sectoarele nucleare, din unitățile cu foc continuu, din unitățile de asistență socială, de telecomunicații, ale radioului și televiziunii publice, din rețeaua de transport feroviar, din unitățile care asigură transportul în comun și serviciul de salubritate a localităților, aprovizionarea populației cu gaze, energie electrică, căldură și apă, din unitățile de comerț alimentar, servicii financiare, distribuție de carburanți, producție și distribuție de medicamente și echipamente sanitare, precum și personalul din unitățile farmaceutice, beneficiază de prevederile prezentei ordonanțe de urgență numai cu acordul angajatorului.”

4. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) În situația în care unul dintre părinți își desfășoară activitatea în unul dintre domeniile prevăzute la alin. (1), acesta are dreptul la o majorare acordată suplimentar drepturilor salariale cuvenite, în cuantum de 75% din salariul de bază/salariul de funcție/solda de funcție corespunzătoare unei zile lucrătoare, dar nu mai mult de corespondentul pe zi a 75% din câștigul salarial mediu brut utilizat la fundamentarea bugetului asigurărilor sociale de stat, corespunzător numărului de zile lucrătoare din perioada prevăzută la art. 1 alin. (1), cu condiția respectării, de către celălalt părinte, a prevederilor art. 1 alin. (2) lit. b). În cazul în care ambii părinți își desfășoară activitatea în unul dintre domeniile prevăzute la alin. (1), doar unul dintre aceștia are dreptul la majorarea acordată, potrivit prezentului alineat, suplimentar drepturilor salariale cuvenite.”

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ROBERT-MARIUS CAZANCIUC

București, 27 noiembrie 2020.
Nr. 278.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/2020
privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor,
în situația limitării sau suspendării activităților didactice care presupun prezența efectivă a copiilor
în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară,
ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 147/2020 privind acordarea unor zile libere pentru părinți în vederea supravegherii copiilor, în situația limitării sau suspendării activităților didactice

care presupun prezența efectivă a copiilor în unitățile de învățământ și în unitățile de educație timpurie antepreșcolară, ca urmare a răspândirii coronavirusului SARS-CoV-2 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 27 noiembrie 2020.
Nr. 1.029.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind acordarea gradului profesional de chestor de poliție
unui comisar-șef de poliție din Ministerul Afacerilor Interne**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. b) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, și ale Legii nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere propunerea ministrului afacerilor interne,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnului comisar-șef de poliție Ionescu *Benedict* Eduard-Niculaie i se acordă gradul profesional de chestor de poliție.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
LUDOVIC ORBAN

București, 2 decembrie 2020.
Nr. 1.037.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.334/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — La data de 7 decembrie 2020, domnul Marius Dan Foitoș, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 2 decembrie 2020.
Nr. 1.038.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.337/2020,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Gheorghita Florincaș, judecător la Judecătoria Hunedoara, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 2 decembrie 2020.
Nr. 1.039.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 302**

din 9 iunie 2020

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 135 coroborate cu cele ale art. 15 din Codul penal

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Bunea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 135 coroborate cu cele ale art. 15 din Codul penal, excepție ridicată de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, din oficiu, în Dosarul nr. 550/118/2017, care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 184 D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, întrucât se solicită interpretarea legii sub aspectul vinovăției subiective a persoanei juridice. În subsidiar, se solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, textul criticat reglementând cu claritate condițiile în care poate fi angajată răspunderea penală a persoanei juridice. În acest sens, se arată că art. 16 alin. (1) din Codul penal nu distinge între persoana fizică și cea juridică atunci când reglementează infracțiunea, iar reținerea vinovăției persoanelor fizice care acționează în numele persoanei juridice determină vinovăția acesteia din urmă, vinovăție care astfel dobândește un caracter subiectiv.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin **Încheierea din 12 ianuarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 550/118/2017, Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 135 coroborate cu cele ale art. 15 din Codul penal**, excepție ridicată, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unui apel formulat împotriva unei sentințe penale prin care, printre altele, în privința unuia dintre inculpați, în calitate de persoană juridică, a fost dispusă o pedeapsă cu amenda penală.

5. În **motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că textele criticate sunt neconstituționale întrucât prevederile art. 135 din Codul penal au un caracter insuficient și neclar, neputând fi coroborate cu dispozițiile art. 15 din același cod care definesc trăsăturile esențiale ale infracțiunii, ca instituție de bază a răspunderii penale. Se susține că, potrivit acestora din urmă, existența infracțiunii presupune o formă de vinovăție a persoanei care săvârșește fapta comisivă sau omisivă prevăzută de legea penală, motiv pentru care răspunderea penală are un caracter personal și subiectiv. Se arată că, pentru acest motiv, forme de

vinovăție prevăzute la art. 16 din Codul penal pot fi aplicate numai persoanei fizice, care prezintă trăsăturile proprii ființei umane (conștiința de sine, voință proprie etc.). Se susține că, din modul în care este reglementată răspunderea penală a persoanei juridice, conform art. 135 alin. (1) din Codul penal, aceasta pare să răspundă în mod obiectiv pentru săvârșirea de către alt subiect activ a infracțiunii care i se impută, răspundere obiectivă ce nu se regăsește printre condițiile prevăzute la art. 86 din Codul de procedură penală. Se arată că doar una dintre ipotezele reglementate la art. 135 alin. (1) din Codul penal, respectiv cea prevăzută în teza finală, vizează săvârșirea de către un terț a unui act prezumat că aparține persoanei juridice („în numele persoanei juridice”), celelalte două ipoteze („în realizarea obiectului său de activitate sau în interesul său”) vizând situații contextuale, fără cerințe de prezumtivitate. Se susține că, pentru aceste motive, în lipsa reglementării unor condiții clare, lipsite de echivoc, dispozițiile art. 135 din Codul penal permit angajarea, în mod arbitrar, a răspunderii penale a persoanei juridice, prin simpla integrare contextuală a unei fapte cu caracter penal în activitatea respectivei persoane juridice ori în sistemul intereselor acesteia, sau, dimpotrivă, neangajarea acestei forme de răspundere prin adoptarea de către aceleași organe judiciare a unei atitudini pasive, de ignorare a posibilității de intervenție activă.

6. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

7. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

8. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

9. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 135 coroborate cu cele ale art. 15 din Codul penal, care au următorul cuprins:

— Art. 15: „(1) *Infracțiunea este fapta prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție, nejustificată și imputabilă persoanei care a săvârșit-o.*

(2) *Infracțiunea este singurul temei al răspunderii penale.*”;

— Art. 135: „(1) *Persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice.*

(2) *Instituțiile publice nu răspund penal pentru infracțiunile săvârșite în exercitarea unei activități ce nu poate face obiectul domeniului privat.*

(3) *Răspunderea penală a persoanei juridice nu exclude răspunderea penală a persoanei fizice care a contribuit la săvârșirea aceleiași fapte.*”;

10. Se susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) și (5) referitoare la statul de drept și la calitatea legii.

11. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin Decizia nr. 156 din 27 martie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 474 din 8 iunie 2018, paragrafele 20—37, a reținut că instituția răspunderii penale a persoanei juridice a fost introdusă în dreptul penal român prin Legea nr. 278/2006 pentru modificarea și completarea Codului penal, precum și pentru modificarea și completarea altor legi, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006. Spre deosebire de Codul penal anterior, în care dispozițiile privitoare la răspunderea penală a persoanei juridice erau dispersate în titluri diferite (titlul II — *Infrațiunea*, titlul III — *Pedepsele*, titlul IV — *Cauzele care înlătură răspunderea penală sau consecințele condamnării*), în noul Cod penal toate dispozițiile care reglementează această răspundere sunt grupate într-un singur titlu, anume titlul VI intitulat *Răspunderea penală a persoanei juridice*. Titlul VI este divizat în trei capitole, după cum urmează: capitolul I — *Dispoziții generale* (art. 135—137), capitolul II — *Regimul pedepselor complementare aplicate persoanei juridice* (art. 138—145), capitolul III — *Dispoziții comune* (art. 146—151). Dispozițiile care reglementează răspunderea penală a persoanei juridice sunt dispoziții speciale, care derogă de la principiile dreptului penal și care se aplică exclusiv unei anumite categorii de subiecte de drept, acelea denumite „persoane juridice” (ori „persoane morale”). Articolul 135 din Codul penal stabilește, în mod exclusiv, domeniul sau sfera de incidență a răspunderii penale a persoanei juridice, indicând categoriile de persoane juridice care răspund penal, precum și infrațiunile pentru care intervine această răspundere. Astfel, legiuitorul a instituit regula potrivit căreia persoanele juridice răspund pentru infrațiunile săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice.

12. Din perspectivă istorică, Curtea a constatat existența unor partizani ai teoriei realității (după care persoana juridică este o realitate concretă) care susțineau că persoana juridică poate fi subiect activ al unei infrațiuni, precum și existența unor partizani ai teoriei ficțiunii (după care persoana juridică este doar o creație a legii) care susțineau contrariul, și anume că persoana juridică nu poate fi subiect activ al unei infrațiuni. Codul penal român din 1937 (Codul penal Carol al II-lea) a prevăzut în art. 71 un număr de 15 măsuri de siguranță, dintre care trei se puteau lua doar împotriva persoanelor morale, și anume: închiderea localului, dizolvarea și suspendarea. Codul penal român din 1969 nu a menținut prevederile Codului penal din 1937 care stabileau măsuri de siguranță împotriva persoanelor morale și, ca urmare, în perioada 1 ianuarie 1969 — 1 iulie 2004, în România, persoanele morale au putut fi trase exclusiv la răspundere civilă sau contravențională, iar tragerea la răspundere penală, sub orice formă, era inadmisibilă. Abia în anul 2006, prin Legea nr. 278/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 601 din 12 iulie 2006, s-a instituit pentru prima oară în România regula răspunderii penale a persoanei morale (juridice). Curtea a reținut că problematica răspunderii penale a persoanei juridice se regăsește și în documentele internaționale. Astfel, se remarcă faptul că statele europene manifestă o tendință de a reglementa răspunderea penală a persoanei juridice, tendință care a fost determinată, în principal, de faptul că la nivelul Consiliului Europei și al Uniunii Europene au fost adoptate numeroase convenții și instrumente juridice care consacră sau recomandă o atare răspundere. Printre documentele adoptate la nivel european, care conțin referiri la răspunderea penală a persoanei juridice, se numără: Convenția privind protecția mediului prin intermediul dreptului penal (1998); Convenția penală privind corupția (1999); Convenția privind cybercriminalitatea (2001). Totodată, printre

documentele adoptate la nivel internațional, care conțin referiri la răspunderea penală a persoanei juridice, se numără: Convenția privind lupta împotriva corupției funcționarilor publici străini în tranzacțiile comerciale internaționale. Această convenție obligă statele părți să sancționeze și persoanele juridice cu sancțiuni, chiar nepenale (dacă răspunderea persoanei juridice nu este instituită), proporționate și descurajante; Convenția împotriva criminalității transnaționale organizate, încheiată la Palermo (Italia).

13. Așa fiind, Curtea a reținut că România, ca membră a organizațiilor internaționale, și-a asumat la rândul său obligații în sensul arătat, instituind regula răspunderii penale a persoanelor morale.

14. Cât privește justificarea unei astfel de răspunderi, Curtea a reținut că s-au conturat două teze, și anume teza răspunderii indirecte, prin ricoșeu (sau reflexie), și teza răspunderii directe (sau primare). Prima teză reprezintă o răsfrângere a actelor ilicite comise, cu intenție sau din culpă, de persoanele fizice care au calitatea de prepuși ai persoanei morale (juridice). Această teză inspirată din dreptul englez și, mai precis, din teoria identificării sau teoria *alter ego* [deoarece identifică prepusul cu persoana morală (juridică), considerând că manifestarea obiectivă și subiectivă a acestuia reprezintă manifestarea obiectivă și subiectivă a persoanei morale (juridice) înseși] are drept consecință faptul că răspunderea persoanei morale (juridice) poate fi angajată numai dacă a fost identificat individul care a comis fapta ilicită, în persoana căruia se analizează existența vinovăției (a intenției sau a culpei).

15. Potrivit tezei răspunderii directe, răspunderea penală a persoanei morale (juridice) este o răspundere directă, pentru fapta proprie — de exemplu, pentru o anumită „politică deliberată a întreprinderii” și, în opinia susținătorilor ei, această teză ar fi mai eficientă, având în vedere că identificarea persoanei fizice vinovate se poate dovedi extrem de dificilă, îndeosebi în cazul marilor societăți. Or, teza răspunderii directe concretizată în Codul penal în vigoare permite tragerea la răspundere penală a persoanei morale (juridice) ori de câte ori s-a comis o infrațiune, indiferent dacă a fost sau nu identificată persoana fizică ce a comis fapta ilicită și indiferent dacă această persoană a fost sau nu găsită vinovată. În reglementarea răspunderii penale a persoanei juridice au fost păstrate principiile pe care se fundamentează această răspundere, fiind menținută opțiunea pentru modelul de răspundere directă a persoanei juridice, consacrat de dreptul belgian și olandez.

16. De asemenea, de principiu, sunt responsabile penal persoanele juridice așa-numite „de drept privat”. Cu toate acestea, doctrina nu a adoptat o poziție identică față de toate persoanele juridice astfel denumite. Dacă în cazul persoanelor juridice cu scop lucrativ (societăți, regii autonome etc.) regula răspunderii penale a fost admisă fără rezerve, în schimb, în cazul persoanelor juridice fără scop lucrativ (instituții — *lato sensu*, asociații, culte religioase, fundații) au existat mereu divergențe de opinie. Dacă, în cele din urmă, răspunderea penală a acestor persoane juridice a fost totuși admisă, faptul se explică aproape exclusiv prin nevoia de a da satisfacție principiului egalității în fața legii. În acest sens, multe legislații, inclusiv cea română, au instituit pentru o serie de persoane fără scop lucrativ (partide, sindicate, instituții de presă, ș.a.) un tratament privilegiat.

17. În ceea ce privește persoanele juridice „de drept public” (statul și unitățile administrativ-teritoriale), doctrina penală dominantă consideră că acestea nu pot fi trase la răspundere penală, atât pentru faptul că, logic, este inacceptabil ca statul, care este titularul dreptului de a pedepsi, să se autodeclare „infractor” și să se supună propriei represii, cât și pentru că, în aceste condiții, statul nu și-ar mai putea îndeplini atribuțiile, astfel că existența sa nu s-ar mai justifica.

18. În ceea ce privește infrațiunile imputabile persoanei juridice, Curtea a constatat că nu orice infrațiune poate atrage răspunderea penală a persoanei juridice, iar criteriul convingător

de delimitare îl constituie așa-numitele „infracțiuni de corporație”. Indiferent de modul în care poate fi concepută fapta, pentru a putea fi imputată persoanei morale (juridice) și a deveni astfel o „infracțiune de corporație” este necesar să existe o legătură între această faptă și persoana juridică trasă la răspundere penală pentru săvârșirea ei. Indiferent cum ar fi înțeleasă, legătura personală nu poate să justifice, singură, angajarea răspunderii penale a persoanei juridice, astfel că se impune ca ea să fie dublată de o legătură reală, obiectivă, în care, pe lângă cerința ca fapta să fi fost comisă de un prepus, apare și cerința ca fapta să fi fost săvârșită în legătură cu atribuțiile sau cu scopul funcțiilor încredințate.

19. Ca o consecință, legislațiile penale au consacrat soluții diverse. Unele, cele mai multe, condiționează răspunderea penală a persoanei juridice atât de o legătură personală (*in personam*), cât și de o legătură obiectivă (*in rem*). De exemplu, în Olanda, infracțiunea poate atrage răspunderea penală a persoanei juridice numai dacă ea s-a săvârșit de către un prepus al persoanei juridice și numai dacă ea are legătură cu obiectul său de activitate. În schimb, alte legislații condiționează răspunderea penală a persoanei juridice de o serie de circumstanțe personale, de exemplu, art. 121—2 alin. (1) din Codul penal francez prevede, pe de o parte, ca infracțiunea să fi fost comisă „pe seama” persoanei morale (juridice) — formula din care doctrina franceză a desprins două concluzii, și anume că răspunderea penală a persoanei morale (juridice) va fi angajată ori de câte ori infracțiunea s-a comis în interesul (profitul) ei, indiferent dacă este financiar ori de altă natură, și că răspunderea penală a persoanei morale (juridice) nu va fi angajată atunci când persoana fizică a acționat în interes personal ori în interesul unui terț.

20. Pornind de la aceste modele, în acord cu art. 61 din Constituție și în virtutea liberei opțiuni de politică penală, legiuitorul român a decis să renunțe la cerința legăturii personale și să condiționeze răspunderea penală a persoanei juridice exclusiv de existența unei legături reale, obiective, între persoana juridică și infracțiunea ce i se impută. O astfel de reglementare reprezintă o soluție rațională, întrucât permite legiuitorului să fixeze în limite mult mai precise sfera infracțiunilor ce pot fi imputate persoanei juridice.

21. Curtea a reținut că actuala reglementare a preluat în linii generale principiile deja consacrate, sens în care persoana juridică, cu excepția statului și a autorităților publice, răspunde penal pentru infracțiunile săvârșite prin acțiunile de realizare a obiectului de activitate ori săvârșite prin acțiunile executate în numele sau în interesul său. Prin urmare, răspunderea penală a persoanei juridice este generală, putând fi atrasă de orice activitate a ei în care se poate identifica un element subiectiv propriu acesteia, diferit de cel al persoanei fizice care execută în concret actul material. Răspunderea penală a persoanei juridice poate fi antrenată de orice persoană fizică ce acționează în numele ei, nu doar de către organele de conducere ale acesteia.

22. Așa fiind, analizând prevederile legale criticate, Curtea a constatat că acestea sunt suficient de clare, destinatarul normei putând înțelege cu ușurință că pentru antrenarea răspunderii penale a persoanelor juridice este necesar ca infracțiunile să fie săvârșite în realizarea obiectului de activitate sau în interesul ori în numele persoanei juridice. Astfel, prin săvârșirea de către persoana juridică a unei infracțiuni în realizarea obiectului de activitate se înțelege că un organ, prepus sau reprezentant al persoanei juridice, a comis o infracțiune cu prilejul transpunerii în practică a activităților pe care, potrivit legii, actelor constitutive sau actelor de organizare și funcționare, persoana juridică le poate derula. Această cerință presupune că, la momentul săvârșirii infracțiunii, agentul se afla în exercițiul unei atribuții de serviciu și că, prin urmare, el deținea fie calitatea de „organ”, fie calitatea de „reprezentant” direct sau indirect al persoanei juridice.

23. Totodată, Curtea a reținut că o infracțiune este comisă în interesul persoanei juridice în toate cazurile în care folosul —

material sau moral — obținut prin infracțiune revine, în totul sau în parte, persoanei juridice, deși infracțiunea nu este comisă în realizarea obiectului de activitate. Analizând această cerință, Curtea constată că aceasta poate primi atât o interpretare subiectivă — ca făcând trimitere la scopul urmărit de agent, cât și una obiectivă — ca făcând trimitere la un profit (avantaj) pe care persoana juridică l-a obținut deja de pe urma săvârșirii infracțiunii. În oricare dintre aceste interpretări devine posibil ca răspunderea penală a persoanei juridice să fie antrenată și de alte persoane fizice, și nu doar de acelea care acționează în calitate de organe sau de reprezentanți ai persoanei morale.

24. În sfârșit, în sensul legii penale, o infracțiune este săvârșită în numele persoanei juridice dacă persoana fizică ce efectuează elementul material al faptei acționează în calitate de organ, prepus sau reprezentant al persoanei juridice, investit în mod oficial (legal sau convențional), fără ca fapta să fie săvârșită în realizarea obiectului de activitate sau în folosul persoanei juridice în cauză. De asemenea, analiza acestei ultime cerințe alternative conduce la o concluzie identică cu prima, întrucât nu poate acționa „în numele” persoanei juridice decât acela care are o împuternicire în acest sens, fiind fie „organ”, fie „reprezentant” al acesteia. Cu alte cuvinte, pentru a antrena răspunderea penală a persoanei juridice este necesar ca acela care acționează să aibă calitatea de „prepus”, adică de „organ” sau de „reprezentant” al persoanei juridice.

25. În acest sens, Curtea a constatat că, în jurisprudența sa, a statuat (de exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012) că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Desigur, poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu trebuie să afecteze însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, și Decizia Curții Constituționale nr. 743 din 2 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 579 din 16 august 2011).

26. Prin urmare, Curtea a constatat că voința legiuitorului exprimată în textul art. 135 alin. (1) din Codul penal este suficient de clară cu privire la antrenarea răspunderii penale a persoanei juridice, motiv pentru care critica de neconstituționalitate analizată este neîntemeiată.

27. Având în vedere aceste considerente, Curtea reține că răspunderea penală a persoanei juridice reprezintă o ficțiune juridică, expresie a politicii penale a legiuitorului și în marja de apreciere prevăzută la art. 61 alin. (1) din Constituție.

28. Curtea constată, totodată, că, pentru a face aplicabilă instituția analizată, legiuitorul a prevăzut în privința răspunderii penale a persoanei juridice formele de vinovăție reglementate la art. 16 din Codul penal, adaptate manierei în care aceasta desfășoară activitățile și poate săvârși fapte de natură penală, respectiv prin intermediul unui organ sau reprezentant al său. În consecință, în vederea tragerii la răspundere penală a persoanei juridice, au fost reglementate, la art. 136 din Codul penal, pedeapsa principală a amenzii și următoarele pedepse complementare: dizolvarea persoanei juridice, suspendarea activității sau a uneia dintre activitățile persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani; închiderea unor puncte de lucru ale persoanei juridice pe o durată de la 3 luni la 3 ani; interzicerea de a participa la procedurile de achiziții publice pe o durată de la unu la 3 ani; plasarea sub supraveghere judiciară; afișarea sau publicarea hotărârii de condamnare.

29. De asemenea, se impune a fi subliniat faptul că răspunderea penală a persoanei juridice este distinctă de răspunderea penală a persoanelor fizice care acționează în calitate de organe sau de reprezentanți ai acesteia, putând să coexiste cu răspunderea penală a celor din urmă, așa cum prevăd, în mod expres, dispozițiile art. 135 alin. (3) din Codul penal.

30. Pentru aceste motive, având în vedere natura persoanei juridice, raportarea sa subiectivă la faptele prevăzute de legea penală săvârșite se realizează prin raportarea organului sau reprezentantului legal al persoanei juridice la respectivele fapte, atunci când el acționează, prin săvârșirea lor, în numele persoanei juridice. Prin urmare, fiind o ficțiune juridică, latura subiectivă a răspunderii penale a persoanei juridice se realizează, implicit, prin subiectivitatea persoanei care desfășoară activități în numele ei, fiind desemnată în acest sens. Acest aspect nu echivalează însă cu o răspundere penală obiectivă a persoanei juridice, care să nu poată fi încadrată în niciuna dintre formele de vinovăție prevăzute la art. 16 din Codul penal, așa cum se susține în motivarea excepției. De altfel, faptele comise de organele sau reprezentanții legali ai persoanei juridice, în numele acesteia, prezintă o latură subiectivă determinată de modul în care aceste persoane înțeleg să își îndeplinească mandatul ce le-a fost dat în scopul realizării activității persoanei juridice. Altfel spus, capacitatea de exercițiu a persoanei juridice devine efectivă doar prin desfășurarea de către organele sau reprezentanții legali ai acesteia de activități specifice obiectului de activitate al persoanei juridice, așa încât latura subiectivă a faptelor ce constituie elementul material al laturii obiective a infracțiunilor comise de persoana juridică este dată de subiectivitatea manifestată de aceste persoane cu ocazia săvârșirii respectivelor fapte.

31. Referitor la standardele de calitate a legii, Curtea Constituțională, făcând trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, a reținut, în repetate rânduri, în jurisprudența sa, că semnificația noțiunii de previzibilitate depinde într-o mare măsură de conținutul textului despre care este vorba și de domeniul pe care îl acoperă, precum și de numărul și de calitatea destinatarilor săi. S-a arătat, astfel, că principiul previzibilității legii nu se opune ideii ca persoana în cauză să fie determinată să recurgă la îndrumări clarificatoare pentru a putea evalua, într-o măsură rezonabilă în circumstanțele cauzei, consecințele ce ar putea rezulta dintr-o anumită faptă. Este, în special, cazul profesioniștilor, care sunt obligați să dea dovadă de o mare prudență în exercitarea profesiei lor, motiv pentru care se așteaptă din partea lor să acorde o atenție specială evaluării riscurilor pe care aceasta le prezintă (Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza *Cantoni împotriva Franței*, paragraful 35; Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza *Dragotoniou și Militaru-Pidhorni*

împotriva României, paragraful 35; Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza *Sud Fondi — S.R.L. și alții împotriva Italiei*, paragraful 109).

32. S-a constatat, totodată, că, având în vedere principiul aplicabilității generale a legilor, Curtea de la Strasbourg a reținut că formularea acestora nu poate prezenta o precizie absolută și că una dintre tehnicile standard de reglementare constă în recurgerea mai degrabă la categorii generale decât la liste exhaustive. Astfel, numeroase legi folosesc, prin forța lucrurilor, formule mai mult sau mai puțin vagi, a căror interpretare și aplicare depind de practică. S-a statuat, de asemenea, că oricât de clar ar fi redactată o normă juridică, în orice sistem de drept, există un element inevitabil de interpretare judiciară, inclusiv într-o normă de drept penal. Nevoia de elucidare a punctelor neclare și de adaptare la circumstanțele schimbătoare va exista întotdeauna. S-a reținut, prin aceeași jurisprudență, că, deși certitudinea în redactarea unei legi este un lucru dorit, aceasta ar putea antrena o rigiditate excesivă, or, legea trebuie să fie capabilă să se adapteze schimbărilor de situație. Rolul decizional conferit instanțelor urmărește tocmai înlăturarea dubiilor ce persistă cu ocazia interpretării normelor, dezvoltarea progresivă a dreptului penal prin intermediul jurisprudenței ca izvor de drept fiind o componentă necesară și bine înrădăcinată în tradiția legală a statelor membre. Prin urmare, s-a constatat că exigența referitoare la previzibilitatea legii nu poate fi interpretată ca interzicând clarificarea graduală a regulilor răspunderii penale pe calea interpretării judiciare de la un caz la altul, cu condiția ca rezultatul să fie coerent cu substanța infracțiunii și să fie în mod rezonabil previzibil (Hotărârea din 22 noiembrie 1995, pronunțată în Cauza *S.W. împotriva Regatului Unit*, paragraful 36). Cele statuate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în legătură cu principiul clarității și previzibilității legii au fost înglobate de instanța de contencios constituțional în propria jurisprudență (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 717 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 216 din 23 martie 2016, și Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, paragrafele 45—46).

33. Raportând considerentele privind modalitatea de reglementare, la art. 135 din Codul penal, a răspunderii penale a persoanei juridice la exigențele constituționale și convențiile anterior analizate, Curtea reține că textul criticat îndeplinește condițiile de claritate, precizie și previzibilitate impuse de dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție, permițând destinatarilor legii să înțeleagă — apelând la nevoie la servicii de consultanță juridică — modalitatea de stabilire și angajare a răspunderii penale a persoanei juridice și să își adapteze conduita la cele prevăzute prin dispozițiile legale analizate.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Curtea de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie, din oficiu, în Dosarul nr. 550/118/2017 și constată că dispozițiile art. 135 coroborate cu cele ale art. 15 din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Constanța — Secția penală și pentru cauze penale cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 iunie 2020.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. VALER DORNEANU

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea anexei la Ordinul ministrului afacerilor externe nr. 1.627/2019 privind documentele care atestă reședința în străinătate a cetățenilor români în vederea exercitării dreptului de vot prin corespondență la alegerile pentru Președintele României din anul 2019 și pentru exercitarea dreptului de vot la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2020

Având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) din Legea nr. 288/2015 privind votul prin corespondență, precum și modificarea și completarea Legii nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 83 alin. (2) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Memorandumului interior nr. M7/1.109/2020,

în temeiul art. 83 alin. (4) din Legea nr. 208/2015 privind alegerea Senatului și a Camerei Deputaților, precum și pentru organizarea și funcționarea Autorității Electorale Permanente, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Art. I. — Anexa la Ordinul ministrului afacerilor externe nr. 1.627/2019 privind documentele care atestă reședința în străinătate a cetățenilor români în vederea exercitării dreptului de vot prin corespondență la alegerile pentru Președintele României din anul 2019 și pentru exercitarea dreptului de vot la alegerile pentru Senat și Camera Deputaților din anul 2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din data de 28 august 2019, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La secțiunea „Note”, după punctul 6 se introduce un nou punct, punctul 7, cu următorul cuprins:

„7. Pentru cetățenii români care se află în străinătate pentru a urma unul sau mai multe programe de studii, documentele emise ori avizate de o instituție de învățământ ori formare profesională, pe plan local, ori de autoritățile statelor acestor entități reprezintă dovada de reședință.”

2. La poziția 87, coloana „Țara” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Republica Elenă”.

3. La poziția 87, la coloana „Documentele”, după punctul 4 se introduc șapte noi puncte, punctele 5—11, cu următorul cuprins:

„5. Documente emise de autoritățile elene de resort, inclusiv Ministerul elen al Afacerilor Externe, pentru cetățenii români cu statut special (diplomați, polițiști-FRONTEX, militari, funcționari internaționali, persoane asimilate acestora)

6. Cartea de identitate elenă eliberată de serviciile locale de evidență a populației

7. Permisul de conducere elen, eliberat de direcțiile regionale ale Ministerului Transporturilor

8. Numărul individual de identificare fiscală atribuit de autoritățile elene (AFM)

9. Contractul de închiriere a unei locuințe în Republica Elenă, înregistrat la autoritățile locale

10. Document care conține numărul de asigurare medicală (AMKA)

11. Facturi de plată utilități pe teritoriul Republicii Elene.”

4. La poziția 106, coloana „Documentele” se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. Orice documente islandeze valabile care conțin numărul unic de identificare, *kennitala*.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan-Lucian Aurescu

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind lansarea în circuitul numismatic a unei monede din argint cu tema *140 de ani de la nașterea poetului Tudor Arghezi*

Art. 1. — În conformitate cu prevederile Legii nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, începând cu data de 7 decembrie 2020, Banca Națională a României va lansa în circuitul numismatic o monedă din argint cu tema *140 de ani de la nașterea poetului Tudor Arghezi*.

Art. 2. — Caracteristicile monedei sunt următoarele:

Metal/valoare nominală	Argint/10 lei
Titlu	999‰
Formă	rotundă
Diametru	37 mm
Greutate	31,103 g
Cant	zimțat
Calitate	proof

Aversul monedei redă imaginea casei lui Tudor Arghezi (Mărțișor), inscripția în arc de cerc „ROMANIA”, anul de emisiune „2020”, valoarea nominală „10 LEI” și stema României.

Reversul monedei prezintă portretul și semnătura lui Tudor Arghezi suprapuse peste un fragment de manuscris cu textul unei poezii scrise de acesta.

Art. 3. — Monedele din argint, ambalate în capsule de metacrilat transparent, vor fi însoțite de broșuri de prezentare redactate în limbile română, engleză și franceză. Broșurile includ certificatul de autenticitate al emisiunii, pe care se găsesc semnăturile guvernatorului Băncii Naționale a României și casierului central.

Art. 4. — Monedele din argint cu tema *140 de ani de la nașterea poetului Tudor Arghezi* au putere circulatorie pe teritoriul României.

Art. 5. — Lansarea în circuitul numismatic a acestor monede din argint se realizează prin sucursalele regionale București, Cluj, Constanța, Dolj, Iași și Timiș ale Băncii Naționale a României.

Președintele Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 19 noiembrie 2020.
Nr. 27.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

